

FAZAKAS ATTILA

Főnixmadarak

*Ó, itt minden újra-
támad: a meggyfák lombja,
siklódi tetőn szanaszét a vadceresznyefák,
habzanak megannyi tenyérnyi nagy foltban*

*csillagképek, rózsák
járnak el éjjel
a tó körül friss, földszagú csoportban –
Gergely álmában felül, beszél egy kicsit,
Boglár tükröcskét
mos a holdfényes homokban;*

*s te kifehéredsz a hirtelen felizzó fényben, míg
kajtatsz a mondat- és szigorú szóromokban –*

*bennük susog még, szuszog,
hajladozik
levelenként a világ...*

Feltűzött molnárka

*Molnárka, molnárka,
szívem sebes vize fölött
vén, agyagos partok,
míg fennebb az erdőn*

*májusfák friss felhői
bullnak; molnárka,
molnárka, a kis szírmok
annyi mindent tudnak;*

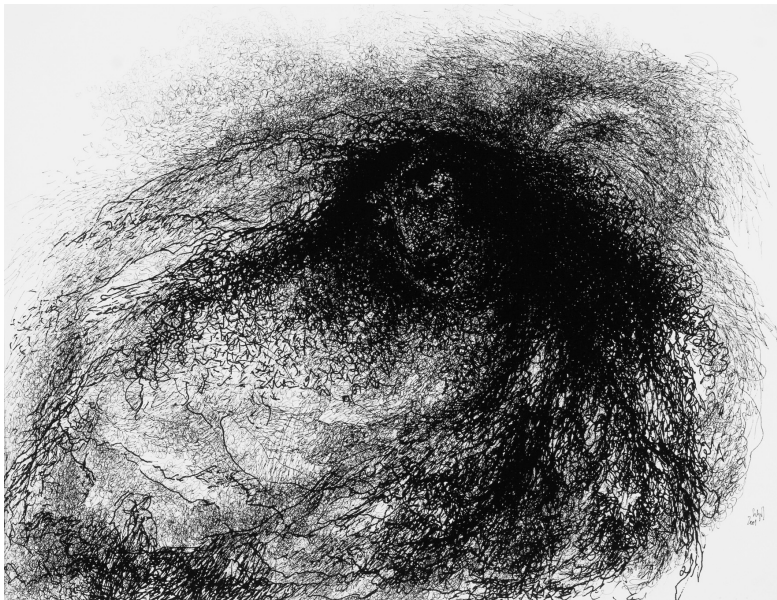
*nyelvemen acsalapik
fanyar íze rándul,
a vér sűrű, megszilárdul;
fény süt, éget a bátam
felnőtt omladékán...*

*Most a nyáron átzubanok,
vagy átjárok sebes, parajdi vizén,
míg fennebb az erdőn
a májuszák friss felbő
hullnak –*

*pisztrángok, paducok a
mélyben rebbennek, szertefutnak –
nyelvemre hull a nyár
puba, fanyar szirom-obolosza...*

*S míg rágódnék gyermekkorokon,
az időn, vízmosta kövek ízén,
valaki mindenem kifosztja,
ragyogó tükör, vakít a Szováta vizén –
s egy tovamozduló békán*

*zuhog a fény, zubog a hátam
izzadt férfi-omladékán...*

FAZAKAS ATTILA Marosvásárhelyen dramaturgnak tanult. Két verseskötete jelent meg: *Rongycsokor Arlecchinó-
nak; Őszi balrajok.*